

JAKUB

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

Červenec

ČÍSLO 7

Ročník 2013

Porta fidei – dokončení:

15. Když se svatý Pavel blížil ke konci svého života, prosil svého žáka Timoteje, aby „usiloval o víru“ (2 Tim 2, 22) se stejnou vytrvalostí, s níž o ni usiloval, když byl ještě chlapcem (srov. 2 Tim 3, 15). Cítíme, že tato výzva směřuje i ke každému z nás, abychom ve víře nezlenivěli. Je naším celoživotním společníkem, který nás uschopňuje, abychom stále novými očima vnímali úžasná díla, jež pro nás Bůh činí. Víra se soustředí na to, aby vnímala znamení času provázející soudobé dějiny, a každého z nás zavazuje, aby se stal živým znamením toho, že vzkříšený Pán je přítomen ve světě. Více než co jiného dnes svět potřebuje věrohodné svědectví těch, jejichž mysl i srdce jsou osvíceny Božím slovem a kteří jsou schopni otevírat srdce i mysl mnoha lidí toužících po Bohu a po pravém, nikdy nekončícím životě.

„Aby se slovo Páně dále šířilo a bylo přijímáno“ (2 Sol 3, 1): kéž tento Rok víry znovu utvrdí náš vztah s Kristem Pánem, neboť jedině v něm se skrývá jistota, s níž můžeme hledět do budoucnosti, a záruka skutečné a trvalé lásky. Slova svatého apoštola Petra představují konečný pohled na víru: „A proto budete potom jásat, i když vás musí trápit teď ještě na krátký čas všelijaké zkoušky, aby se vyzkoušela vaše víra, vzácnější než pomíjející zlato, které přece bývá čištěno v ohni. Až se pak zjeví Ježíš Kristus, bude vám to ke chvále, slávě a cti. Toho milujete, ačkoli jste ho neviděli; v něho věříte, třebaže ho ještě nevidíte. Zato budete jásat v nevýslovné a zářivé radosti; až dosáhnete cíle své víry, totiž spásy duše“ (1 Petr 1, 6–9). K životu křesťanů patří radost i utrpení. Kolik svatých žilo v samotě! Kolik věřících prochází i v dnešní době zkouškou Božího mlčení, ačkoliv by raději slyšeli jeho útěšný hlas! Životní zkoušky, jež nám pomáhají porozumět tajemství kříže a dávají nám podíl na utrpeních Kristových (srov. Kol 1, 24), jsou předzvěstí radosti a naděje, k nimž víra směřuje: „Když jsem slabý, právě tehdy jsem silný“ (2 Kor 12, 10). S nezvratnou jistotou věříme, že Pán Ježíš zvítězil nad zlem a smrtí. A s touto pevnou důvěrou se mu také svěřujeme: je přítomen mezi námi a přemáhá moc zla (srov. Lk 11, 20). Církev, viditelné společenství jeho milosrdenství, pak trvá v něm jako znamení konečného smíření s Otcem.

Svěřme tento čas milosti Matce Boží, která byla nazvána „blahoslavená“, neboť „uvěřila“ (Lk 1, 45).

Dáno v Římě u sv. Petra, 11. října roku 2011, v sedmém roce mého pontifikátu.

BENEDICTUS PP. XVI

EKONOMIKA

Jak jste mohli zpozorovat, navenek kolem fasády se jakoby nic neděje, ale opak je pravdou.

Jsou připravovány potřebné podklady, aby byly splněné různé formality: závazná stanoviska, povolení, smlouvy o dílo a získání potřebných finančních prostředků.

Jak jsem již informoval, nepřijmeme půjčku od Města, protože se budeme snažit opravit fasádu kostela v etapách. – Letos průčelí za cenu cca 800 tisíc korun. Budou to restaurátorské kamenické práce: restaurování kamenné římsy, kvádrů, kříže, sochy sv. Josefa a erbu. Zednické práce budou zahrnovat omítku a nový nátěr šedobílou barvou, takže kostel změní svou podobu.

Prostředky na tuto opravu ve veliké míře máme, nebo máme slíbené. Ministerstvo kultury slíbilo 150 tis., od Města Železný Brod dostaneme 100 tis., Liberecký kraj budeme žádat o 100 tis., díky našemu farníkovi panu Františku Soldátovi máme 250 tis. Další dary a sbírky činí cca 100 tis. Zbývá ještě sehnat cca 100 tis. Někteří již slíbili desetitisíce, ale i Vás ostatní chci poprosit o pomoc dle možnosti. Věřím, že Bůh nám bude žehnat a dílo se povede.

P. Jan

UPOZORŇUJEME

9.-11.července budou bohoslužby slova

16.-19.července nebudou mše svaté – dovolená

31.července bude mše svatá ráno již v 8 hodin

PŘEJEME

V červenci oslaví svá životní jubilea

Jaroslava Stehrová

Toník Maryško

Pavel Halama 40 let

Katarina Lakatošová

František Soldát 75 let

Hana Dubská

Věra Hušková

Libuše Matoušová 75let

Jan Žilík

Zdislava Pešatová

Markéta Zelinková 30 let

Hana Hašková

**VŠEM JIM ZA FARNOST PŘEJEME STÁLOU BOŽÍ OCHRANU,
MNOHO LÁSKY, POKOJE A ZDRAVÍ.**

NENECHTE SI UJÍT

Svatojakubská pouť

V neděli 28.7. v 11 hodin oslavíme svátek patrona naší farnosti – sv. Jakuba většího.

Slavnostní mši svatou bude celebrovat P. Milan Hudaček, který měl u nás velmi zajímavou přednášku, ze které si ho někteří z nás pamatují.

Po mši svaté se můžeme v areálu kostela společně zastavit na pár slov nebo pár kousků něčeho dobrého, co si přineseme.

Apoštol Jakub, označovaný **Starší**, **Větší** či **Zebedeův** (pro odlišení od svého jmenovce Jakuba Alfeova) byl jeden z dvanácti apoštolů – učedníků Ježíše Krista. Jméno Jakub je překladem Iácobos počtčtěného tvaru jména slavného patriarchy Jakuba.

Jakub pocházel z Betsaidy u Genezaretského jezera v Palestině. Jeho rodiče byli rybáři Zebedeus a Salome, jeho bratrem byl Jan, apoštol a evangelista.

Ježíš ho povolal hned po Petrovi a jeho bratru Ondřejovi i s mladším bratrem Janem, když na lodi společně se svým otcem spravovali sítě. Byli totiž rybáři a ve svém řemesle zřejmě i podnikatelé, neboť měli najaté pomocníky (viz Mk 1,20). Podle evangelia oba velkodušně opustili otce i loď a šli za ním.

Pro jejich bouřlivý temperament dal Ježíš oběma bratřím, Jakobovi a Janovi mnohoznačné přízvisko "Boanergés", což znamená "synové hromu" (viz Mk 3,17). *Lukáš totiž vypráví, že když Ježíš se svými učedníky putoval do Jeruzaléma, poslal před sebou posly: "Ti cestou přišli do jedné samaršské vesnice, aby tam připravili nocleh. Ale Samaritáni ho nepřijali, protože měl namířeno do Jeruzaléma. Když to viděli učedníci Jakub a Jan, řekli: Pane, chceš, abychom svolali z nebe oheň, aby je zahubil? On však se obrátil a přísně je pokáral"* (viz Lk 9,52-55).

Jakub je v úryvcích Písma častěji uváděn za Petrem hned na druhém místě a tím je zdůrazněna jeho důležitost. Spolu s Petrem a Janem patřil Jakub ke Kristovým privilegovaným učedníkům, usuzuje se z toho, že byli Ježíšem povoláváni k významným intimním událostem. Ať šlo o vzkříšení dcery Jairovy, o událost Proměnění na hoře Tábor, zahájení tzv. eschatologického proslavu nebo povolání do Ježíšovy blízkosti v Getsemanské zahradě, kde se pak z úzkosti potil krví.

Po Ježíšově Nanebevstoupení hlásal Jakub evangelium.

Jakub se těšil velké autoritě uvnitř prvotní církve v Jeruzalémě, podílel se na jejím budování a spolu s Petrem za ni cítil pastorální odpovědnost.

Jakub byl první z dvanácti Kristových apoštolů, který podstoupil mučednickou smrt.

Převzato z cs.wikipedia.org

K zamyšlení.

V listopadovém čísle Jakuba z roku 2012 je překrásná „úvaha o věcech věčných a věcech nevděčných.“ I když by bylo dobré tento článek vytisknout znovu a ještě k tomu červeně, doufám, že se na mne naše milá paní Zdislava nebude zlobit, když použiji několik posledních vět z této úvahy.

Tedy: Nelíbí se mi, že sotva zmizí kněz po nedělní bohoslužbě v sakristii, stane se z chrámu Páně tržiště. Lidé pod kůrem na sebe pokřikují : „Máňo, co dnes vaříš?“ „ale holka nevím, ňák mě bolejí nohy, jdu se najíst na faru.“ Do toho hrají varhany (podotýkám, že krásně, škoda, že nikdo neposlouchá). A ta hrstka věřících, co chodí do kostela denně, se marně snaží překřičet ten chaos svoji pravidelnou modlitbou za kněze. No a co? Bůh je přece Broďák a má smysl pro humor.

Protože se tento nešvar a neúcta k chrámu Páně v poslední době narůstá, připojuji se k úvaze paní Zdislavy i já. Tento nešvar v poslední době vypukl hlasitými debatami přede mší svatou a, samozřejmě i po ní, a v neděli 2.6. došel tak daleko, že ani varhany tyto „důležité debaty“ nepřehlušily, tak varhanice skončila svoje závěrečné preludium po pár taktech.

V mnoha kostelích je nad klenbou presbytáře napsáno: Dům můj je dům modlitby. V našem filiálním kostele v Loučkách je zase nápis: Hle, zde dům Boží a brána nebeská a já nevěděl. Dovedeme se podle toho v kostele chovat? Vzpomínám dob, kdy zde byl P. Karel Červinka a následně pak P. Hajer i P. Kováčik. Ti by proti tomuto debatování v kostele učinili rázný konec. Vždyť mnozí si pamatují sestru Františku a sestru Marii. Za nich se i při úklidu v kostele šeptalo.

Ještě za totality jsem byl na služební cestě v Brně a byl se mnou jeden vedoucí pracovník, komunista a ateista. Když jsme tak procházeli Brnem, přišli jsme ke kostelu. Tady se mne tento můj kolega zeptal: Měl bys něco ptroti tomu, abychom se podívali dovnitř do kostela? Samozřejmě jsem souhlasil. Celou dobu, kdy jsme procházeli kostelem si všechno řádně prohlédl a nepadlo jedno jediné slovo. Teprve, když jsme vyšli ven mi řekl: Rád se podívám vždy do kostela a uvědomuji si v těchto prostorách, jak jsme malí. Těmito prostorami prošly věky, mnoho generací a tak v úctě k tomu, je každé hlasité slovo, které nepatří k účelu, pro který byl kostel postaven, neúctou k tomuto prostoru. Mezi další debatou, kterou jsme potom měli se

přiznal, že ačkoliv je ateista, stará se v obci, kde bydlí o Boží muka. Pokládám tedy otázku: Není tento ateista větším věřícím, než my, kteří si hrdě říkáme, že jsme věřící křesťané?

Na závěr bych chtěl ještě podotknout, že k debatám, které určitě do kostela nepatří, máme hodně prostoru před kostelem, nebo můžeme zajít na setkání na faru a tam se vypovídat dosytosti.

Nerušte tedy ty, kteří se ještě v klidu po mši sv. chtějí pomodlit a nebo si poslechnout varhaní dohru. Buďme k těmto lidem tolerantní a dokažme, že jsme křesťané a že se v kostele – domě Božím dovedeme chovat.

V.H.

OHLÉDNUTÍ

26.června jsme hostili v naší farnosti skupinu **25 poutníků z Litvy**.

Děkuji všem, kteří pomohli a připravili pro ně oběd (za přiložení ruky k dobrému dílu).

Tito poutníci nám nechali děkovnou listinu o tomto znění:

**Vděčnost – modlitební cesta pěšky z křížem na zádech –
Litva-Polsko-Čechy-Německo-Švýcarsko-Francie-
Španělsko-Portugalsko-Mexiko.**

Před několika lety tento Kříž cestoval na zádech nejen napříč, podél a kolem Litvy, viděl Bělarusko, Ukrajinu, Rakousko, Slovinsko, Itálie, Francie, Belgie, Nizozemí, Německo, ale dosáhl dokonce Vatikánu, Jeruzaléma - Golgoty. Tento kříž přijel i k Vám.

Nech bude on Vám symbolem míru, klidu a světlé budoucnosti!

Spolu s ním přijměte, prosím, přání všeho nejlepšího od naší zemi, která v poslední době slavila výročí 400 let od doby, kdy v naší vesnice ŠILUVĚ v roce 1608 Panna Marie se objevila několika dětem. Spolu s přáním dovolte přinést Vám mírové hučení Baltského moře a ozvěny našich litevských písní.

Nechť pobývání toho Kříže bude požehnáním Vaším rodinám a celé Vaší zemi. Nechť Pán Bůh žehná a ochraňuje Vás. Složíte na tím Kříži svoje problémy a neúspěchy, žádosti a modlitby, a my všechno odneseme do Guadeloupe u nh Těšitelky.

Jsmo upřímně vděční za vaši pohostinnost, když jste přijali nás – poutníky vyčerpaných v dlouhé pouti a dostali jsme velkou péči, laskavost a lásku. Necht' Pán Bůh vynahradí a Blahoslavená Panna Marie dá Vám všechny nebeské dary. My budeme pamatovat na Vás v té modlitebné cestě ve svých modlitbách.

Vedoucí a poutníky modlitební cesty z Hory křížů do Gvadalupe: vedoucí Gintaras Naudžunas, Duchovní Otec Br. Vincentas Tamošauskas OFMCap.

HISTORICKÉ OKÉNKO

Ve Sborníku okresu Železnobrodského z roku 1928 je uveřejněn článek V. Luska:

Vznik kostela v Loučkách.

Za císaře Josefa II. A ještě v době po panování jeho, provádělo se tak zvané rozfařování (dismembrace far). Toto rozfařování záleželo v tom, že obce, kterým bylo konati dalekou cestu do farního kostela, byly od tohoto odfařeny a přifařeny ke kostelu novému, který postaven byl s farou na státní náklad na vhodném místě – uprostřed obcí, které měly daleko do kostela. Právní následek tohoto znovuzřízení farní osady byl ten, že tehdejší gubernium – později místodržitelství, nyníější zemská správa politická – měly právo presentační, to znamená, ustanoviti faráře na těchto nově zřízených farách. Proto jmenovaly se takové fary Josefínské, fary veřejného patronátu, faráři pak čtyřstováci, později sedmistováci od toho, že měli napřed 400, později 700 zlatých roční služby.

Jelikož k takové faře náleželo něco málo pozemků, obyčejně 7 měr anebo ani ne tolik, bývaly takové fary pro kněze máložadoucí, protože tam byly příjmy skrovné. Takovéto fary patronátu veřejného, náboženské matice jsou Loukov u Semil a Paseky. Když se zřídily fary nové, mělo to ten přirozený následek, že faráři far starých, původních, byli zkráceni o štolu, která jim plynula z obcí odfařených: proto faráři far nových byli povinni platiti původnímu faráři ročně obnos pevně stanovený.

Uznal jsem za vhodné toto předeslati, aby tím lépe mohl býti pochopen vznik kostela v loučkách.

Novou farní osadu v Loučkách, která byla založena 18. března 1793, tvořily obce, které do této doby byly přifařeny k Železnému Brodu: Koberovy a Hamštejn a obce, jež dosud náležely farnosti na Hrušnici: Loučky, Besedice,

Michovka, Vranové, Zbirohy, Klokoč, Prackov, Rakousy, Rohliny (část), Smrčí a Vesec.

Kostel v Loučkách začal se stavěti roku 1787 a to na náklad z tak zvané solní pokladny (cassa salis) a stál 7000 zl. Pískovec na štuky, ze kterých je kostel vystavěn, bral se od Suchých skal za Besedicemi. Když stavba kostela a věže pokročila, postavilo se lešení od místa, na němž stojí nynější škola. Stavba kostela trvala 6 let do r. 1793. kdy dne 18. března kostel byl vysvěcen od biskupského vikáře Jana Chaloupky, faráře z Jenšovic.

Poněvadž kostel byl postaven na státní náklad, jmenován byl guberniem první lokalista P. Marian Spirit, dominikán Sázavský. Působil tam do 1. května 1795, kteréhož dne ustanoven byl duchovním správcem v Loukově u Semil, kdež zemřel téhož roku ve věku 69 let. Nástupcem jeho byl P. Maxmilian Klier, benediktin z Prahy z kláštera Emauzského, do 23. srpna 1802. Vrátil se pro churavost do kláštera do Prahy, kdež zemřel 5. srpna 1804 ve věku 76 let.

Roku 1793 byla sice zřízena farní osada Loučecká, kostel však úplně zařízen ještě nebyl: nebylo zvonů ve věži, nebylo dlažby v kostele a nebylo oltářů, lavic a ostatního kostelního nábytku.

Roku 1806 daroval menší zvon do věže nový patron kostela, jak vysvítá z jeho nápisu: Zbožný, Bohu a svatým oddaný, ke svým laskavý, nejjasnější pán, pan František Antonín hrabě Des Fours (čti: De Fúr) z Montet Adienville, pán na Hrubém a Malém Rohozci, Smržovce, Jílovém atd. Ku cti sv. Antonína z Padovy a sv. Mučedníků Jana a Pavla přičiněním Pátera Františka Václava Kitla, lokalisty (místního kněze) v Loučkách, dodala Anna Kuhnerová r. 1806.

Druhý zvon byl z roku 1862 a měl nápis: Osada Loučecká, tj. Loučka, Klokoč a Rakousa vlastním nákladem tento zvon ke cti a chvále Boží, SS. Trojice, Sv. Václava, mučedníka a Patrona země České za pana patrona Vincence, hraběte Des Fours-Walderode a Patera Františka Mišáka, faráře Loučeckého, Josefem Eduardem Paulem, zvonařem v Liberci, ulíti jest dala léta Páně 1862.

Jak zdivo, tak i pískovcové dlaždice jsou od Suchých Skal a položeny byly r. 1796-1797.

Dvě věci v posledních řádkách jsou nápadny: 1. Kostel záhy po výstavbě má nového pána . Třetím farářem není již klášterník bývalý, nýbrž kněz světský P. Frant. Václav Kitl, syn punčocháře ze Železného Brodu, kaplan Jenšovický. A právě z rukopisu tohoto kněze v pamětní knize fary Loučecké jsou čerpány tyto zprávy. Od téhož je i opis listiny, kterou ustanoven byl nový patron kostela a fary v Loučkách, jež v českém rouše zní:

Já František Antonín svatě římské říše hrabě Des Fours z Mont a Adenwille, pán majorátních panství Hrubý Rohozec, Smržovka, svěřených panství Jílové a Malý Rohozec, potom fideikomisních panství Farcienne a Terrignie v zemi Lutich, doznávám za sebe a své dědice veřejně, zvláště ve smyslu nejvyššího

dvorního dekretu z 22. března 1802 č. 9171 pro mne vystaveného, jako vrchnost majoritního panství Hrubý Rohozec na moji předchozí žádost právo patronátní nad Loučeckou lokalití (farou) a školou od královského českého náboženského fondu bylo přenecháno tím způsobem, že právo patronátní nad Loučeckou farou a školou se všemi s tím spojenými právy nejenom na věčné časy беру na sebe, nýbrž také za sebe, své dědice a jejich nástupce co nejtvrzeji zavazují, všecka s tímto patronátním právem spojená břemena, podle stávajících předpisů (avšak s vyjimkou platu lokalisty Loučeckého, který bere z matice náboženské, 43 zl 16 kr., které jsou povoleny na vnitřní potřeby kostela ke konání Bohoslužby rovněž z fondu náboženské matice) z vlastních prostředků nésti a dávatí.

František Antonín hrabě Des Fours

Filip hrabě Kinský, svědek

Josef hrabě Malabaila z Kanalu, svědek

Následuje pak schválení této listiny od biskupské konzistoře v Litoměřicích dne 20. listopadu 1802, zemské vlády (gubernium) ze dne 30. listopadu 1802 a zemských desek ze dne 7. června 1803.

Tato smlouva je vyhotovena ve 3 stejnopisech, přijata byla také od krajského úřadu v Mladé Boleslavi dne 12. dubna 1802 následujícím způsobem:

Rohozecký úřad hospodářský

Krajský úřad v Mladé Boleslavi
dne 17. dubna 1802 č. 2001

Nejvyšším dvorním dekretem ze dne 3. března t.r. Bylo povoleno převzetí patronátu nad farou a školou v Loučkách od náboženské matice vrchnosti Hruborohozecké s vyjimkou 300 zl., které náboženská matice platí ročně lokalistovi (faraři) jako službu a mimo 43 zl. 16 kr., které táž matice platí na kostelní potřeby. Vrchnost Hruborohozecká zavázala se ku převzetí všech ostatních patronátních břemen dle právoplatné listiny.

První poukaz na služné lokalisty v Loučkách zní:

Komorní platební úřad nařídil novému lokalistovi v Loučkách P. Františku Kitlovi od 23. srpna 1802 počínaje, vypláceti služné ročně 300 zl. Jakož i podle dvorního dekretu z 2. dubna 1802 povolený přídavek ročně 50 zl.

V Praze, dne 12. listopadu 1802.

Josef hrabě Chotek

Z toho, co dosud uvedeno, vysvítá jasně, že podání lidové, jako by kostel postaven byl proto, aby naň bylo vidět ze zámku Rohozeckého je pouhá smyšlenka. Kostel v Loučkách byl postaven proto, že Loučky jsou uprostřed

obcí, jež tvoří farní osadu Loučeckou. Na místo, kde má státi kostel, vrchnost v Hrubém Rohozci vlivu míti nemohla, neboť vzala na sebe povinnosti ke kostelu a faře teprve tehdy, když obě budovy stály již 10 let, neboť na vlastní žádost teprve roku 1802 převzala patronátní právo.

Dle zásady: Kdo nemá povinnosti, nemá ani práva, nemohla vrchnost Hruborohozecká rozhodovati, kde má státi nový kostel pro novou farní osadu.

Toto je celý přepis článku V. Luska, uveřejněný ve Sborníku okresu Železnobrodského z roku 1928.

V. H.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Denní modlitba Apoštolátu a její úmysly

Nebeský Otče kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie Od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ČERVENEC

Všeobecný: Aby Světový den mládeže v Brazílii povzbudil všechny mladé křesťany v touze stát se učedníky a misionáři evangelia.

Misijní: Aby se na celém asijském kontinentě otevřely brány hlasatelům evangelia.

Úmysl našich biskupů: Aby se náš národ nezpronevěřil víře svých otců.

Najděte si každý den chvíli a zamyslete se v modlitbě nad daným veršem z Bible

1.7.	sv. Theobald (Děpolt)	1. čt: Gn 18,16-33 Žalm: Žl 103 Ev: Mt 8,18-22	Najdu-li v Sodomě, v tom městě, padesát spravedlivých, prominu kvůli nim celému místu.“
2.7.	sv. Ota	1. čt: Gn 19,15-29 Žalm: Žl 26 Ev: Mt 8,23-27	„Proč jste tak ustrašení, vy malověrní?“
3.7.	Svátek sv. Tomáše	1. čt: Ef 2,19-22 Žalm: Žl 117(116) Ev: Jan 20,24-29	Jste jako budova: jejími základy jsou apoštolové a Kristus Ježíš je nárožní kvádr
4.7.	sv. Prokop	1. čt: Gn 22,1-19 Žalm: Žl 116A Ev: Mt 9,1-8	Právě teď jsem poznal, že jsi bohobojný, neboť jsi mi neodepřel svého jediného syna.“
5.7.	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje	1. čt: Iz 61,1-3a Žalm: Žl 117(116) 2. čt: 2Kor 4,1-7 Ev: Lk 10,1-9	Když někde vejdete do domu, napřed řekněte: 'Pokoj tomuto domu!'
6.7.	sv. Marie Gorettiová	1. čt: Gn 27,1-29 Žalm: Žl 135 Ev: Mt 9,14-17	Modly pronárodů jsou stříbro a zlato, dílo lidských rukou.
7.7. 14.ne	sv. Wilibald	1. čt: Iz 66,10-14c Žalm: Žl 66(65) 2. čt: Gal 6,14-18 Ev: Lk 10,1-20	Ať je daleko ode mě, abych se chlubil něčím jiným než křížem našeho Pána Ježíše Krista, kterým je pro mě ukřižován svět a já světu.
8.7.	sv. Kilián	1. čt: Gn 28,10-22	„Dotknu-li se aspoň jeho šatu,

		Žalm: Žl 91 Ev: Mt 9,18-26	„budu zachráněna!“
9.7.	sv. Veronika Giulianiová	1. čt: Gn 32,23-33 Žalm: Žl 17 Ev: Mt 9,32-38	„Žeň je velká, dělníků málo. Proste proto Pána žně, ať vyšle dělníky na svou žeň!“
10.7.	sv. Amálie (Libuše)	1. čt: Gn 41,55- Žalm: Žl 33 Ev: Mt 10,1-7	Jděte a kažte, že se přiblížilo království nebeské.
11.7.	Svátek sv. Benedikta	1. čt: Př 2,1-9 Žalm: Žl 34(33) Ev: Mt 19,27-29	Můj synu, přijmeš-li moje slova a mé příkazy u sebe schováš, tvoje ucho dá pozor na moudrost, tvoje srdce se otevře k poznání.
12.7.	sv. Jan Qualbert	1. čt: Gn 46,1-30 Žalm: Žl 37 Ev: Mt 10,16-23	Hle, já vás posílám jako ovce mezi vlky; buďte tedy obezřetní jako hadi a bezelstní jako holubice.
13.7.	sv. Jindřich	1. čt: Gn 49,29- 32;50,15-26a Žalm: Žl 105 Ev: Mt 10,24-33	Nebojte se tedy; máte větší cenu než mnoho vrabců
14.7. 15.ne	bl. Hroznata, sv. Kamil	1. čt: Dt 30,10-14 Žalm: Žl 69(68) 2. čt: Kol 1,15-20 Ev: Lk 10,25-37	"Mistře, co mám dělat, abych dostal věčný život?"
15.7.	sv. Bonaventura	1. čt: Ex 1,8-22 Žalm: Žl 124 Ev: Mt 10,34-11,1	Protože se porodní báby bály Boha, požehnal jejich domům
16.7.	Panna Maria Karmelská	1. čt: Ex 2,1-15a Žalm: Žl 69 Ev: Mt 11,20-24	Tehdy počal kárat města, ve kterých se stalo nejvíc jeho mocných skutků, že nečinila pokání.
17.7.	sv. Česlav a Hyacint	1. čt: Ex 3,1-12 Žalm: Žl 103 Ev: Mt 11,25-27	Všechno je mi dáno od mého Otce; a nikdo nezná Syna než Otec, ani Otce nezná nikdo než Syn
18.7.	sv. Emilián	1. čt: Ex 3,13-20 Žalm: Žl 105 Ev: Mt 11,28-30	Veźměte na sebe mé jho a uče se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším.

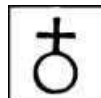
19.7.	sv. Makrina	1. čt: Ex 11,10-14 Žalm: Žl 116B Ev: Mt 12,1-8	Kdybyste věděli, co znamená ‚milosrdenství chci, a ne obět‘, neodsuzovali byste nevinné.
20.7.	sv. Eliáš	1. čt: Ex 12,37-42 Žalm: Žl 136 Ev: Mt 12,14-21	„Hle, služebník můj, kterého jsem vyvolil, milovaný můj, kterého si oblíbila duše má.
21.7. 16.ne	sv. Vavřinec z Brindisi	1. čt: Gn 18,1-10a Žalm: Žl 15(14) 2. čt: Kol 1,24-28 Ev: Lk 10,38-42	Marie si vybrala nejlepší úděl, a ten jí nikdo nevezme.
22.7.	sv. Marie Magdaléna	1. čt: Pís 3,1-4a Žalm: Žl 63,2-9 Ev: Jan 20,1-18	Bože, ty jsi můj Bůh, snažně tě hledám, má duše po tobě žízní, prahne po tobě mé tělo.
23.7.	Svátek sv. Brigity	1. čt: Gal 2,19-20 Žalm: Žl 34 Ev: Jan 15,1-8	Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce, neboť beze mne nemůžete dělat nic.
24.7.	sv. Kristina	1. čt: Ex 16,1-15 Žalm: Žl 78 Ev: Mt 13,1-9	Mojžíš dodal: A ráno spatříte Hospodinovu slávu, ačkoli slyšel vaše reptání proti sobě. „Co jsme my? Nereptáte proti nám, ale proti Hospodinu.“
25.7.	svátek sv. Jakuba apoštola	1. čt: 2Kor 4,7-15 Žalm: Žl 126(125) Ev: Mt 20,20-28	Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za všechny.
26.7.	sv. Jáchym a Anna	1. čt: Ex 20,1-17 Žalm: Žl 19 Ev: Mt 13,18-23	Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh žárlivě milující .
27.7.	sv. Gorazd a druhové	1. čt: Ex 24,3-8 Žalm: Žl 50 Ev: Mt 13,24-30	Nechte, ať spolu roste obojí až do žně; a v čas žně řeknu žencům: Seberte nejprve plevel a svažte jej do otýpek k spálení, ale pšenici shromážděte do mé stodoly.‘
28.7. 17.ne	sv. Nazarius a Celsus	1. čt: Gn 18,20-32 Žalm: Žl 138(137) 2. čt: Kol 2,12-14 Ev: Lk 11,1-13	Proto vám říkám: Proste, a dostanete; hleďte, a naleznete; tlučte, a otevře se vám.
29.7.	sv. Marta	1. čt: Ex 32,15-34	„Království nebeské je jako

		Žalm: Žl 106 Ev: Mt 13,31-35	kvas, který žena vmísí do tří měric mouky, až se všecko prokvasí.“
30.7.	sv. Petr Chryzolog	1. čt: Ex 33,7-11; 34,5b-9.28 Žalm: Žl 103 Ev: Mt 13,36-43	„Dávám milost tomu, komu jsem milostiv, slitovávám se nad tím, s kým mám slitování.“
31.7.	sv. Ignác z Loyoly	1. čt: Ex 34,29-35 Žalm: Žl 99 Ev: Mt 13,44-46	Nechť vzdávají chválu tvému jménu, velkému a budícímu bázeň – je svatě!

KALENDÁŘ

8.-13.červenec		Mezinárodní setkání mládeže v Debovci v Polsku
8.červenec (sobota)	16 hod.	Poutní mše svatá v kapli sv. Prokopa v Zásadě
28.červenec (neděle)	11 hod.	Poutní mše svatá v kostele sv. Jakuba v Železném Brodě
9.-11.červenec		budou bohoslužby slova
16.-19.červenec		nebudou mše svaté – dovolená
31.červenec	8 hod	mše svatá

PRAVIDELNOSTI

Pravidelný pořad bohoslužeb

Železný Brod	kostel sv. Jakuba	úterý 18:00
		středa 18:00
		čtvrtek 18:00
		pátek 18:00
		neděle 8:30
Bzí	kostel Nejsvětější Trojice	sobota 18:00
Držkov	kostel sv. Bartoloměje	čtvrtek 16:00
Krásná	kostel sv. Josefa	neděle 16:00
Loučky	kostel sv. Antonína	neděle 11:00
Zásada	kaple sv. Prokopa	sobota 16:00

Své příspěvky či připomínky můžete předávat p. Janovi, nebo Lence Pešatové, nebo také posílat v elektronické podobě na adresu: fz.jakub@seznam.cz a to vždy do předposlední neděle v měsíci.

Redakce si vyhrazuje právo krátit či upravovat příspěvky.

Zpravodaj pro svoji vnitřní potřebu vydává ŘK farnost Děkanství Železný Brod. **Doporučený příspěvek na tisk 5,- Kč, sponzorský 10,- Kč**

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

Fr. Balatky 132, 486 22 Železný Brod, tel: **483 389 223, 731 479 031**

e-mail: farabrod@volny.cz, janjucha@email.cz

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Jan Jucha, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz